

[Anne Grete Holmsgård]

dig udelukket, at VS kan have haft noget med sagen at gøre.

Jeg mener, at der skal være oplysningspligt for dem, der er ansvarlige for deponeringerne, og for dem, der er ansvarlige for, at oplysningerne ikke kommer videre, dvs. dem, der har hovedansvaret for det i de tekniske forvaltninger. Det er dér, det er vigtigt, at man ikke bare snakker moral, men også har en præciseret oplysningspligt, og at der så også er en sanktionsbestemmelse i forbindelse med den. Ellers ved vi godt, at den desværre ikke fungerer i realiteternes verden, måske fordi den almene moral er for lav, måske mest fordi den desværre er for lav dér, hvor de ansvarlige sidder.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det skal være en kort bemærkning til fru Dorte Bennedsen i anledning af fru Dorte Bennedsens bemærkninger om regeringens forhold til privatisering på andre områder. Jeg vil gerne minde om, at når man i tilfældet med kemikaliedepoterne valgte at gå over offentlige udgifter, var det netop, fordi vi måtte forudse, at en afventning af at gøre det strafferetlige ansvar gældende og dermed også få pengene til at fjerne depoterne frem ad erstatningsvejen kunne betyde en så lang udsættelse af tingene, at skaden ville blive yderligere forværret. Det var baggrunden for, at man valgte de offentlige midler for at komme i gang. Det vil altså sige, at dér, hvor virksomheden ikke er der mere og man ikke ved, hvem det egentlig er, der er den ansvarlige, kan man selvfølgelig ikke gøre krav gældende, men dér, hvor det er muligt, kan man derefter gøre erstatningsansvar gældende og få pengene hjem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om forurening fra motorkøretøjer.

Af Anne Grete Holmsgård (VS), Camre (S) og Margrete Auken (SF) m.fl.

(Fremsat 3/4 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Dette forslag til folketingsbeslutning, som S, SF og VS har fremsat, er i år en lidt udvidet udgave af beslutningsforslag nr. B 25, som vi havde til første behandling her i tinget den 8. december i fjor. Den videre behandling af dette forslag blev som bekendt afbrudt af folketingsvalget den 10. januar 1984. Jeg havde ved den lejlighed mulighed for at fremføre min principielle holdning til anvendelse af blyfri benzin og katalytiske efterbrændere i personbiler. Jeg nævnte, at jeg var positiv over for de ideer, der var fremlagt i forslaget, men jeg anførte samtidig, at jeg fandt, at vi ikke burde træffe nationale beslutninger, før den europæiske situation var mere afklaret. Her tænkte jeg specielt på de overvejelser, der foregår i EF-Kommissionen, i Vesttyskland og i Sverige.

Jeg er glad for at kunne sige, at jeg siden har arbejdet aktivt med i denne sag. På et møde i Stockholm den 28. februar i år blev jeg således sammen med miljøministrene fra de øvrige nordiske lande enig om en fælles nordisk holdning til begrænsning af forurening fra biler. Vi blev enige om, at de nordiske lande så snart som muligt bør skærpe kravene til forurenende udslip fra køretøjer til det niveau, der kan opnås ved anvendelse af den bedst tilgængelige teknik, som er i produktion. For tiden betyder det anvendelse af katalysatorer. Dette forudsætter blyfri benzin, og vi var derfor enige om at anbefale, at forholdene i de nordiske lande lægges til rette således, at blyfri benzin bliver tilgængelig.